

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 349-1992

Fq.Con.núm.33/27

V Legislatura

Any 1999

Número 2

**Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Lluïsa Dubón i Pretus.**

Sessió celebrada dia 28 de setembre del 1999.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

- 1) De l'Hble. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social per tal d'informar sobre el programa i la política que pensa dur a terme durant la legislatura present (RGE núm. 2542/99).

6

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió d'avui, i en primer lloc els deman si es produeixen substitucions.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sra. Presidenta. Manuel Jaén Palacios sustituye al diputado Simó Gornés i Hachero.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, Miquel Ramon, d'Esquerra Unida i Ecologista substitueix Margalida Rosselló.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

Compareixença de l'Hble. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social per tal d'informar sobre el programa i la política que pensa dur a terme durant la legislatura present (RGE núm. 2542/99).

El punt únic de l'ordre del dia de la sessió d'avui consisteix en la compareixença, a petició del Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social, Sr. Eberhard Grosske i Fiol, per tal d'informar sobre el programa i la política que pensa dur a terme durant aquesta legislatura.

Assisteix acompanyat dels alts càrrecs i funcionaris del departament següents: la Sra. Directora General de Salut, Aina Vicens i Llodrà, el Sr. Director General de Formació, Francesc Obrador i Moratinos i el Sr. Director General de Treball, Fernando Galán i Guerrero.

Atès que aquesta és la primera vegada que compareix l'Hble. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social, en nom de la Mesa, li vull donar la benvinguda i desitjar-li molts d'encerts en la seva tasca.

Té la paraula l'Hble. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social, Eberhard Grosske i Fiol, per a la seva exposició oral.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Per raons funcionals i tal com vaig tenir ocasió de parlar amb el portaveu del Grup Popular, m'ha semblat més adient subdividir la compareixença de la meva conselleria per explicar els objectius i les tasques que tenim previst dur a terme durant la present legislatura, ambdues compareixences, des del punt de vista físic o material, subdividides d'acord amb l'esquema tradicional i que més tindrà la seva expressió orgànica, esper que aviat, en el Govern de la comunitat autònoma, entre el que seria la conselleria de Treball i Formació i la conselleria de futura creació de Benestar Social. Crec que això permet un debat més cohesionat, permet una exposició i un debat també més permenoritzat de les feines a emprendre per part del Govern, i crec que es guanya en claredat política que, en definitiva, és allò que pretenen aquestes compareixences, és a dir, permetre que els diputats dels diferents grups tinguin una idea, tan precisa com sigui possible, de quins són els objectius i de quines són les tasques que la conselleria i el Govern en el seu conjunt han d'emprendre en el futur immediat.

Com a objectius estratègics de la conselleria, i pel que fa al tema de Treball i Formació, jo diria que n'hi ha un quasi prèvia o de numeració zero, que és el tema de la mateixa importància de la conselleria, la Conselleria de Treball i Formació és una conselleria de recent creació, comparativament amb d'altres, que no ha tengut, des del nostre punt de vista, el pes específic que mereixia el seu àmbit de competències, i que esperam, per tant, que cobri una dimensió nova, distinta, de més pes en el Govern del qual form part. I això per una raó molt senzilla, això és perquè aquesta conselleria, en definitiva, entén d'allò que totes les enquestes d'opinió apunten com una de les principals o la

principal i primera preocupació dels ciutadans que és el tema de l'atur i el tema de l'ocupació.

Per tant, major importància globalment a la conselleria, i, lògicament, el segon objectiu és que hi hagi ocupació i ocupació estable, és a dir, ocupació de qualitat a les Illes Balears, les Illes Balears que, efectivament, és de les comunitats o del grup de comunitats que, segons l'enquesta de població activa, té una taxa d'atur més favorable respecte d'una situació globalment bastant desastrosa, que és la situació de l'Estat Espanyol, amb uns índexs diguéssim europeus de taxa d'atur, però que té problemes greus, la nostra comunitat, de qualitat en l'ocupació, és a dir, de manca de qualitat, és a dir, de precarietat en l'ocupació. Per tant, ocupació i ocupació estable és el segon objectiu estratègic.

I el tercer objectiu estratègic és el tema de la sinistralitat i de la salut laboral. Les estadístiques donen unes dades molt negatives en el conjunt de l'Estat i especialment a les Illes Balears, lligat precisament aquest fenomen, entre d'altres coses, a la manca d'estabilitat en l'ocupació. La figura típica de la persona víctima d'un sinistre laboral és una persona que s'ha incorporat recentment en aquella feina, que no té una qualificació suficient i que es mou en un marc d'instabilitat que propicia un exercici no adequat de la feina que se li ha encomanat. Tot això dins el marc, naturalment, d'una manca de desenvolupament, d'una manca, no de desenvolupament normatiu, una manca de compliment de la Llei de prevenció de riscos laborals que així mateix ja dur quatre anys en vigor i que, evidentment, ha de ser un gran objectiu el fet que es compleixi, en definitiva.

En aquesta darrera matèria, la salut laboral, jo quasi diria que una de les coses més clares que hem de fer és complir la llei la mateixa comunitat autònoma, ja que hi som, donem una mica d'exemple i tinguem uns serveis de prevenció de la mateixa comunitat autònoma, tal com ens diu la llei, en funció de la plantilla que té la comunitat autònoma, i que és un servei que no tenim i que ens dificulta, a part del perjudici objectiu que s'ocasiona als treballadors de la comunitat, ens dificulta per, efectivament, amb força moral, exigir a les empreses de la comunitat autònoma que compleixin tots els requisits que marca la Llei de prevenció de riscos laborals. Per tant, a nivell simbòlic, jo crec que té

molta d'importància que la mateixa comunitat es posi a bé en Déu i en la Llei de prevenció de riscos laborals.

Cal reforçar també la inspecció, especialment a Menorca i a Eivissa, on viuen una situació realment dolenta en aquest sentit, són visitades per un inspector quinzenalment, la qual cosa, crec que és, bé, realment indigna, indigna d'una comunitat sensible envers d'una qüestió que jo crec que no fa falta que li expliqui jo a aquesta comissió la importància que té des del punt de vista humà, social i econòmic com són els sinistres laborals, i és una previsió de la conselleria i del Govern fer un esforç pressupostari per tal d'incrementar la plantilla d'inspecció dependent de la comunitat autònoma i per tal de permetre que Eivissa, Formentera i Menorca tinguin l'atenció deguda en aquesta matèria.

Cal coordinar millor els nostres serveis d'inspecció amb els serveis d'inspecció que depenen del Ministeri de Treball, cal crear un pla de formació en matèria de prevenció de riscos laborals, és a dir, no és només una qüestió d'inspeccionar i sancionar, que s'ha de fer, lògicament, avui, per cert, surt el Ministeri de Treball que s'està plantejant el possible increment de les sancions, és a dir posar més mà dura en matèria de sancions, sinó també ajudar els empresaris, sobretot els petits empresaris que tenen més manca de recursos per afrontar les obligacions de la llei, ajudar-los, assessorar-los perquè, efectivament, posin en marxa els instruments legals previstos i, en definitiva, per instaurar una cultura de la prevenció i una cultura de respecte a la normativa vigent en matèria de riscos laborals. És a dir, s'ha de combinar l'acció inspectora, l'acció sancionadora amb l'acció de foment, l'acció d'assessorament, l'acció d'impuls, i en aquest sentit, s'ha de fer, com ha fet, com s'està fent des de l'Administració de l'Estat, crec que amb encert, campanyes publicitàries de conscienciació al voltant d'aquest tema, amb un contingut que ha de ser útil i que ha de ser parlat, com tantes altres coses, amb els agents socials.

En el tema de l'ocupació i l'estabilitat en l'ocupació, clar, aquesta conselleria, aquest govern i qualsevol altre govern, a diferència d'altres matèries de les quals són competents, no fa directament allò que pretén, és a dir, des de la Conselleria de Treball no feim contractes de treball ni podem decidir si s'han de fer estables o no s'han de fer estables, és una conselleria que ha de crear condicions, ha d'impulsar, ha de fomentar que aquí es creï ocupació i que es creï ocupació estable, i ho ha de fer la Conselleria de Treball i Formació i s'ha d'impulsar també des d'altres conselleries i des d'altres polítiques que es troben en l'àmbit del Govern.

Aquest foment, aquesta creació de condicions per a la creació d'ocupació i d'ocupació estable, s'ha de fer amb un requisit bàsic, i que jo quasi diria que és el quart objectiu estratègic, que és el diàleg social. Aquí hem de normalitzar la relació entre l'administració i les organitzacions empresarials i les organitzacions sindicals en torn d'aquest objectiu de creació d'ocupació estable. És una cosa, és una figura relativament comuna arreu de l'Estat i que aquí va tenir una història molt llarga d'absència absoluta de diàleg social, una espècie de sortida en fals l'any 1996 en torn del pacte per l'ocupació, i una deriva, ràpidament, cap al conflicte, cap al desenteniment i, en definitiva, cap a una anul·lació de les virtuts que va tenir la

signatura d'aquell pacte. Jo crec que hem de recuperar de ver el diàleg social i jo he dit qualque vegada, i com que és malinterpretable ho diré a poc a poc, que no només volem diàleg social, volem concertació social, és a dir, no es tracta només d'asseure a una taula més o manco sovint els empresaris i els sindicats, per parlar dels plans del govern, sinó d'arribar a acords, amb els agents econòmics i socials sobre els plans del govern. És a dir, no es tracta tant de fer diàleg, que se n'ha de fer, és necessari però no suficient, com de fer concertació, és a dir, cal acordar les polítiques amb els agents econòmics i socials.

I, evidentment, la figura més important que ha de sorgir d'aquest diàleg és el pacte per l'ocupació, un pacte per l'ocupació que a mi m'agradaria veure signat, evidentment, abans de l'any que ve, és a dir en el decurs del present exercici, tan aviat com sigui possible, de fet, avui, ja varem tenir una mesa de diàleg social fa uns dies per parlar d'aquest tema, avui els agents socials es reuneixen pel seu compte per preparar una proposta, esper poder convocar, properament, una altra mesa de diàleg social i la maquinària està en marxa perquè sigui una realitat tan aviat com sigui possible. Un pacte per l'ocupació que ha de contemplar moltes coses, algunes que són assignatures pendents i d'altres que, evidentment, sempre són necessitats que cal atendre.

Cal crear, aquí, a les Illes Balears, i jo crec que s'ha de contemplar dins aquesta política de concertació, un servei balear d'ocupació, un servei balear d'ocupació que pugui donar una atenció integral a les persones que demanen una feina, que pugui donar resposta a les necessitats d'orientació i d'informació, que pugui donar resposta a les necessitats de formació i que, per tant, controli que aquesta formació vagi en funció de la creació d'ocupació, i que faci també funcions d'intermediació, de posar en contacte els empleats i els "empleadors" i, per tant, faciliti l'acte mateix de la contractació. Això és el que és un servei integrat d'ocupació que és, una mica, el que intentarem posar en marxa des de la conselleria.

Cal posar en marxa el Consell Econòmic i Social, que això sí que és una assignatura pendent ja més vella que el pastar, és ara a l'Estatut, estava a la Constitució l'any 1977, per l'Estat Espanyol, jo crec que, pràcticament totes les comunitats, si no totes tenen ja un consell econòmic i social, i jo crec que és una assignatura que hem d'aprovar definitivament, i esper, aviat, poder remetre al Consell de Govern un projecte de llei que, lògicament, haurem parlat i haurem acordat a la mesa de diàleg social. A mi m'era molt fàcil, des de la conselleria, haver tret ja un projecte de llei de consell econòmic, ecològic i social, el que és més complicat, però alhora més important, és que aquest consell econòmic, ecològic i social pugui comptar amb el suport

d'aquests agents econòmics i socials que, en definitiva, han de ser els protagonistes del consell econòmic, ecològic i social.

En el tema de la formació, jo crec que és una peça clau de les polítiques d'ocupació, volem, d'entrada, transparència, demà o passat demà es reuneix el Consell Balear de Formació i allà per primera vegada es facilitaran les dades de tot el que s'ha fet en matèria de Formació des del Govern balear, any per any, operador per operador, quantia per quantia, curs per curs, hora per hora. Jo crec que això és molt important, com a mesura, diguéssim, d'higiene en matèria de formació, que és una matèria que té la seva controvèrsia a nivell social. Per tant, transparència, segona, integració i articulació dels tres subsistemes de formació, és a dir, la formació professional reglada, la contínua i l'ocupacional, aquest és un objectiu clar del pacte de govern, és un objectiu clar del Pla nacional de formació, anar cap a una qualificació, homologació i, en definitiva, millora de la qualitat de la formació en termes globals, fer un pla de formació professional integral en el marc del Consell Balear de Formació i, evidentment, sempre posant la formació al servei de la creació d'ocupació, que per això estam, sempre cercant i avaluant la formació per tal de donar-li aquesta rendibilitat que no sempre té, malauradament en termes d'ocupació.

Suport a l'economia social, un altre tema bàsic, on pràcticament pensam que tot és per fer, aquí, la política, em sap greu dir-ho, però ha estat fins ara pràcticament repartir els recursos que arribaven des de l'Administració de l'Estat, aquí es tracta de donar un gran impuls al tema de l'economia social, de les cooperatives, de les societats anònimes laborals. Farem una llei de cooperatives, que se'n parla fa bastant de temps, però que, com tantes altres coses, està una mica embarrancada en el camí, la idea és desembarrancar-la, com més aviat millor, i poder-la dur al Parlament en els propers mesos.

S'ha de donar suport a l'autoocupació, a la inserció de col·lectius amb dificultats, amb dificultats o que estadísticament ens donen uns índexs d'atur i de major dificultat a la inserció del mercat laboral, ja sigui als joves, als majors de 45 anys, a les dones, etc., a les persones discapacitades. S'ha de fomentar la contractació estable, s'ha de lluitar contra l'economia submergida, que és una tara molt important, globalment considerada, i especialment d'aquesta comunitat autònoma, on aquesta economia submergida té una presència, malauradament, molt més important que a la resta de l'Estat. S'ha d'implicar les institucions locals amb les polítiques d'ocupació i, com he dit abans, les polítiques d'ocupació han d'abastar coses que es fan des d'altres conselleries, ja sigui des d'Indústria i Comerç, ja sigui en temes d'habitatge, de benestar social, etc.

Clar, em diran que això és una enumeració d'objectius genèrics, què faran vostès en concret?, veig que el Sr. Font em dóna la raó, idò li contestaré aviat, però, quan li contestaré, Sr. Font?, li contestaré quan jo hagi concertat aquestes polítiques amb els agents socials. A mi em seria fàcil dur aquí una relació de mesures, de recursos pressupostaris, i farem això, i farem això altre, i farem el de més enllà, no ho vull fer en aquests moments. Jo vull que sigui el pacte per l'ocupació qui concreti aquests objectius, i jo vull pactar això amb els empresaris i amb els sindicats, i a partir d'aquí, crec que farem realment útils els objectius i les propostes que es facin al pla d'ocupació.

El que sí puc dir és que hi ha la major voluntat per part de la conselleria i per part del Govern de posar més recursos al servei d'aquestes polítiques des de la conselleria. Quants de recursos més?, em demanaran, també, doncs efectivament haurem d'esperar la compareixença dels pressuposts, però hi haurà més recursos, cosa que tampoc no és, en fi, una fita excessivament gloriosa, però hi haurà més recursos que abans en matèria de polítiques d'ocupació.

També hem e fer una altra cosa que és ajudar els agents socials, com fan a totes les comunitats autònomes i com el govern anterior s'havia compromès a fer a través del pressupost per al 1999, amb una partida de 15 milions de pessetes, que no és que fos, precisament, la salvació de les finances ni d'empresaris ni de sindicats, però que, en definitiva, ens hem trobat intocada, és a dir, no s'havia mogut un duro en aquests vuit mesos, i, a més, sí s'havia mogut un duro, havien desaparegut 2 milions i busques que no sabem on havien anat a parar, és a dir, els 15 es quedaren en 12 i són allà guardats a un calaix. Bé, és una anècdota. En definitiva, hem d'institucionalitzar el suport als agents econòmics i socials, des d'aquest govern es volen unes organitzacions empresarials potents i uns sindicats potents, es vol una interlocució forta des de la societat civil per fer, entre d'altres coses, polítiques d'ocupació.

I després hi ha una sèrie de temes, per acabar, que volem negociar amb l'Administració de l'Estat, hi ha sol·licitada una entrevista amb el Ministeri, varem tenir ja un contacte amb la delegada del Govern, i és, d'una banda, també l'increment de la inspecció de treball dependent del ministeri a Menorca i a Eivissa i a Formentera, naturalment, la col·laboració, establir un marc de col·laboració eficaç entre la inspecció dependent de la conselleria o del Govern i de l'Administració de l'Estat, en aquest sentit vull dir que, a nivell informal, hi ha hagut una trajectòria de bona col·laboració, però hem de veure si aprofundim amb això, fins i tot si ho formalitzam en un conveni, com s'ha fet a d'altres comunitats; hem de desenvolupar el que diu el règim especial referent a fixos discontinus, això és molt important, és una comissió que es va constituir, no s'ha reunit i que volem reunir el més aviat possible, perquè, efectivament, mentre els fixos discontinus que són una figura molt important de la nostra comunitat tenguin aquestes majors dificultats que la resta de treballadors fixos per poder accedir a una pensió digna i a tota una sèrie de prestacions, lògicament no ens hem de sentir tant orgullosos de les estadístiques que parlen només d'eventualitat o de precarietat.

Hi ha el tema de la transferència de l'Inem, que esperam que es pugui produir el primer semestre de l'any 2000, i que ens agradaria tenir, com més aviat millor. El tema del registre insularitzat del contracte de la Seguretat Social, per tal que les estadístiques del mercat laboral les poguéssim tenir insularitzades, crec que això seria un guany important a l'hora d'avançar en l'estudi i el disseny de les polítiques d'ocupació; el tema del jutjat del social a Menorca, que és una vella reivindicació d'aquesta illa que també volem plantejar a l'Administració de l'Estat, maldament sigui un tema de competència d'un altre ministeri; i després un tema puntualment que ha sorgit darrerament, que és l'acord sobre festivitats, que voldríem la possibilitat de poder tenir festes de caràcter insular a la nostra comunitat autònoma, i que no

se'ns obligàs a passar directament de les festes d'àmbit estatal general a les festes de caràcter local, passant per festes d'àmbit autonòmic i que no es pugui contemplar, com fa la normativa actual, la possibilitat d'instituir festes d'àmbit insular, que jo crec que correspondrien bastant més bé a la realitat cultural de cadascuna de les nostres illes.

Aquests són, en breus, -breus?, no sé quin temps he estat, mitja hora, està bé, no?- pinzellades, els objectius de la conselleria i, naturalment, amb molt de gust, contestaré qualsevol dubte o aclariment que es vulgui plantejar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts, per tal que els diputats i els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de les preguntes o observacions que considerin més oportunes. Vos sembla bé 45 minuts?

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sra. Presidenta, muchas gracias. Cinco minutos. Nosotros, a la una y media tenemos otro compromiso y esperamos que la comisión acabe a esta hora, si es posible.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. D'aquí cinc minuts ens reunim.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tal de formular preguntes o observacions, procedeix tot seguit la intervenció dels diferents grups parlamentaris, de menor a major, per un temps màxim de 10 minuts.

El Grup Parlamentari Mixt és absent, per tant, té la paraula el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Lògicament, des d'un grup polític que dóna suport al Govern i, en cas concret, a més, és el mateix que el del Sr. Conseller, la coincidència amb les posicions del conseller, i, en tot cas, dins aquesta coincidència remarcar uns aspectes que ha citat, que jo crec que són d'una gran importància, com, per fi, la creació d'aquest consell econòmic, ecològic, també, i social, posar en marxa seriosament el pla per l'ocupació o les polítiques de formació.

Jo compartesc amb ell l'objectiu que tot això sigui negociat, sigui amb diàleg social i que, per tant, avui en dia, aquí, només pugui presentar objectius globals que s'hauran de concretar amb aquest diàleg social.

Voldria remarcar que hi ha unes coses que sí es poden fer ara mateix, es poden posar en marxa, sé que són als objectius, i que pens que han de ser una prioritat absoluta, que són els temes de salut laboral, de sinistralitat, ha marcat el Sr. Conseller uns objectius, i pens que és d'una màxima importància que s'acceleri, que es dugui endavant, que s'acordi amb el ministeri la millora de la inspecció de treball que en depèn, però que els serveis de la comunitat es millorin també, que evidentment és una vergonya que la comunitat autònoma no compleixi la Llei de salut laboral i que, per tant, això s'ha de solucionar en un termini breu i, en tot cas, una qüestió que ja he assenyalat una mica, però, des de la meua, tal vegada sensibilitat per procedir d'una illa menor, el fet que els serveis de la conselleria, especialment la inspecció, no pot continuar més temps en la situació que hi ha a les illes de Menorca i d'Eivissa i Formentera. Per tant, sabem que duen aquest objectiu endavant, però això és de la màxim urgència.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el diputat Cecili Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, volem agrair al conseller de Treball i Benestar Social del Govern de les Illes Balears, les aportacions que ha fet en aquesta cambra avui matí, i la presència dels alts càrrecs, titulars de les tres direccions generals d'aquesta conselleria, i, si se'm permet, voldria felicitar-lo precisament per això, perquè des d'aquesta conselleria s'ha fet possible que recaigués la responsabilitat de governar aquestes illes des de l'àmbit de treball i formació, a persones que duen experiència en un treball actiu i efectiu de cara a la millora de les condicions de treball de la gent d'aquest país nostre.

Jo voldria, simplement, fer algunes reflexions en torn al que vostè ens ha presentat. La primera seria que, des del nostre grup parlamentari, compartim plenament la fixació d'aquests quatre objectius estratègic que s'ha marcat la conselleria de vostè presideix, i remarcant-hi aquests quatre binomis als quals vostè feia referència, com són atur-ocupació laboral, ocupació laboral-estabilitat, sinistralitat-salut laboral, administració-agents socials i econòmics. Compartim plenament aquests quatre objectius estratègics i estam segurs que posaran tots els mitjans perquè aquests objectius siguin complerts, des del nostre grup parlamentari hi donarem el ple suport.

Una segona observació que voldria fer és que, efectivament, fa falta una nova legislació que contribueixi a millorar les condicions de treball de la població d'aquestes illes, però també voldríem tenir present, i creim que vostè, des d'aquesta responsabilitat de govern que té, pens que fins i tot ho ha esmentat, ja hi ha una designació feta, promulgada, però lamentablement incompleta, feta per l'anterior govern, i pensam que seria bo que es tengués present.

I, finalment, he entès que en una intervenció breu com aquesta, durant mitja horeta tampoc no es poden tocar tots els punts, tot i això, estam segurs que des de la seva conselleria tindrà en compte en tractar treball i formació, aquests sectors més desfavorits de la nostra societat, particularment la gent discapacitada que precisa, també, per ventura, de mesures molt més enèrgiques i fermes per igualar-se a, diguem, el conjunt de treballadors en situació, més o manco normalitzada.

Moltes gràcies per la seva aportació, i tenguí present i en compte que donarem suport als seus esforços.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Miquel Gascón.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Vull agrair, en primer lloc, al Sr. Conseller la seva presència avui aquí, així com els seus tres directors generals. Nosaltres creim que..., hem agafat unes notes del que ha dit. Breument, nosaltres estam molt d'acord en crear un pla de prevenció de riscos laborals, donat que aquesta comunitat si destaca és per la seva sinistralitat laboral; és essencial la Llei de riscos laborals, que a aquesta comunitat sempre anam a la cua de l'Estat en aquests temes, tant de treball com de salut. Si tenim una llei de riscos laborals que es fa seriosament i un pla de prevenció disminuirà la sinistralitat, tindrem una ocupació estable important si aconseguim això.

Llavors nosaltres tan sols li volíem fer algunes preguntes. Una seria si l'inspector de Treball, que sabem que no depèn de vostè sinó del Ministeri de Treball però que va cada quinze dies a les illes menors, si es podria concedir d'alguna manera, si està al seu abast, que es desplaci més freqüentment a les illes menors. I dos comentaris respecte a Formació: Nosaltres pensam que la formació ocupacional s'hauria de vehicular a les administracions públiques, atès que moltes vegades es fan cursos a empreses privades, es compren ordinadors, es compren coses que queden després totes a l'empresa privada; nosaltres pensam que ho haurien de fer les administracions públiques. I quant al cursos ocupacionals creim que s'hauria de valorar el fet de fer mòduls de cicles formatius per aconseguir titulacions els treballadors, perquè si no van fent cursos emperò mai no arriben a tenir una titulació. Pensam que això és important i voldríem saber la seva opinió, quan sigui el seu moment.

A part d'això nosaltres estam absolutament d'acord en això, és hora de crear el Cees, la Llei de riscos laborals que hem dit i el Servei Balear d'Ocupació. A part d'això, des del Grup Socialista nosaltres donar el nostre suport a la seva política i res més. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

L'Hble. Sr. Conseller ha expressat que vol contestar globalment a aquest bloc d'intervencions. Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, d'entrada, evidentment, vull agrair el suport que almanco en aquestes altures de la legislatura esperava per...

(Rialles)

...per part dels grups de la majoria. Ja veurem aquests mesos..., però bromes a part, és un suport que ha d'anar més enllà de la retòrica en un tema: les polítiques de treball, ja ho he dit abans, i les polítiques de benestar social també, i ja serà objecte de debat a la propera compareixença, són polítiques transversals, no es fa només política d'ocupació i política de benestar social des de la Conselleria de Treball i Benestar Socials o, quan se subdivideixi, des de cadascuna d'aquestes dues conselleries. Benestar social, cohesió social és tenir unes Illes Balears on els ciutadans se sentin integrats socialment, beneficiaris de la riquesa que aquí es genera significa que funcioni l'educació, que funcioni la Sanitat, que es faci habitatge social i que es facin un munt d'esforços des d'un munt d'àmbits que excedeixen en molt la conselleria de la qual som titular; vol dir també que les ajudes que es facin al comerç i a la indústria no siguin indiscriminades, sinó que també vagin orientades a la creació d'ocupació i a la creació d'ocupació estable, entre altres coses.

I per contestar dues qüestions de caràcter puntual que s'han plantejat, però importants. Efectivament el tema de la

inspecció de Treball dependent del ministeri, nosaltres tenim intenció, com crec que he afirmat, que negociar amb l'administració de l'Estat perquè s'incrementi i, de qualque manera, l'increment de la nostra pròpia plantilla que farem és una mica per, primera, donar un millor servei als ciutadans de Menorca i d'Eivissa i Formentera, també de Mallorca, per cert, perquè hi ha zones de Mallorca que estan mal ateses, però també perquè serveixi d'exemple, de dir: "mira, és que les coses passen per aquí"; hi ha un descontent objectiu i perfectament explicable a Menorca, Eivissa i Formentera que cal atendre i, de la mateixa manera que l'administració autonòmica ha fet aquest esforç l'administració de l'Estat ha de fer un esforç paral·lel.

I respecte al tema de la formació, hi estic totalment d'acord, és un clam social generalitzat; no només es necessita integració dels subsistemes, es necessita també l'homologació dels títols, de la infinitud de títols que s'estan donant des dels diversos operadors que fan formació, de tal manera que realment els treballadors que fan formació ocupacional o contínua vagin incorporant en el seu currículum professional uns actius, un capital formatiu que sigui objectivament reconeixible pel conjunt de la societat, pels empleadors i pel conjunt de la societat, i per a això es necessita, naturalment, que se sàpiga què vol dir aquell curs que diu en el currículum que s'ha fet, això què val?, quants de punt són?, per dir-ho d'una manera gràfica, i aquest altre i aquest altre, i tot això està en aquest moment dispers. Jo esper que aquest pla nacional de formació que han pactat a nivell d'Estat l'administració i els agents socials tenguin aquí un ple desenvolupament i, en tot cas, la voluntat de l'administració autonòmica és fer feina de manera ràpida i bé en aquest sentit, de tal manera que es puguin rendibilitzar de veres els recursos quantiosos que s'utilitzen, tant propis com europeus, en aquesta matèria.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el diputat Sr. Jaén Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Quiero sumarme, en primer lugar, a las palabras de bienvenida que han pronunciado los otros portavoces al conseller y a los altos cargos que le acompañan, y decir que por las circunstancias que antes anunciaba de premura voy a intentar ser lo más breve posible. Sin duda hay muchas cuestiones que quedan en el *Diario de Sesiones* que nosotros vamos a estudiar con detenimiento, y hay otras de las cuales no ha hablado que sí me gustaría, evidentemente, solicitar su opinión.

Como cuestión previa hemos visto que la parte de bienestar social queda aparcada; por sus palabras deduzco que esa comparecencia se producirá cuando haya la nueva consellera,

nombrada, porque ahora su departamento en este momento es Trabajo y Bienestar Social, responde usted del bienestar social; por tanto, yo quisiera que esa comparecencia no se demorase y que si es en un plazo prudente de una semana o dos semanas como mucho, me parece bien, pero demorarla *a posteriori* me parecería mucho. Por otra parte, si lo demoramos mucho es posible que no haya competencias, me permitan este tono de humor, porque si se traspasan al Consejo Insular de Mallorca nos vamos a encontrar con una consellera fantasma que pocas cosas va poder explicar aquí en el Parlamento.

Y dicho esto yo creo que hay algunas cosas que debemos comentar. La primera cuestión, y a raíz sobre todo de los medios de comunicación publicados, el tema de la economía sumergida. Yo creo que para hablar con propiedad de este tema hay que tener estudios muy serios, muy serios muy serios, porque, que nos pongamos a la cabeza de esa economía bananera, como se intenta expresar en el marco de la industria fundamentalmente y, tal vez, algo de los servicios, me parece que eso no cuadra con la opinión que tenemos nosotros y con la opinión general de la sociedad de las Islas Baleares. Otras comunidades del levante español - no voy a citar ninguna de ellas- sí están a la cabeza de eso que aquí hemos llamado economía sumergida y que creo que se ha magnificado. Hay un estudio hecho que el Sr. Conseller dijo que estaba en cajón; yo desconozco el contenido, pero me parece que si hemos de abordar este tema, ha de hacerse con instrumentos fidedignos y serios, y entonces a partir de ahí, evidentemente, nosotros los primeros nos tendrá a su lado para luchar contra esa economía que no aborda la competencia, que deja a los profesionales, a los trabajadores, fuera de la Seguridad Social, fuera de su futuro de jubilación, etc., etc. Nos tendrá a su lado en este tema pero no quisiéramos que eso se interpretara como un mensaje a los navegantes en el sentido de aquella máxima de Maquiavelo: "En principio que vuestros súbditos os teman porque así vosotros podréis gobernar mejor". Por lo tanto yo creo que ésta no debe ser la intención; no dudo que no es esa, de poner miedo al personal, sino todo lo contrario, ir al fondo de la cuestión.

Otro tema de estos días ha sido el Cefem, el Centro de Formación que tiene ya una experiencia de unos años en formación de técnicos y que en palabras de su director general, aquí presente, se iba a cerrar por falta de presupuesto y por falta de reconocimiento social. Bueno, en pocos días el presupuesto parece que se ha recuperado -eso es fácil, se modifican los créditos y no hay problema- pero el reconocimiento social, que parece que también lo ha recuperado en pocos días, es muy difícil. Yo quiero felicitarle, no me duelen prendas en felicitarle porque esa decisión que ha tomado de mantener el centro me parece acertada, pero no puedo estar de acuerdo en esas declaraciones del cierre, de las razones que se aducían, y me parece que es un buen acierto continuar con ese centro de formación mientras todos los que forman parte de él, desde la Universidad a los empresarios, estén conformes, y si hay que cerrarlo, pues entonces en su momento todas las partes que conforman el centro que den su opinión y, en consecuencia, actuar.

Hay un titular de prensa -ya sé que usted no pone los titulares, los titulares de prensa los ponen quienes los deben poner- que decía algo así como: "Grosske elevará los títulos a nivel académico". Bueno, ya sabemos que esto depende de la Ley de reforma universitaria y depende de la

Universidad, los títulos académicos es una competencia exclusiva del Estado que los expide en función de que es una competencia exclusiva. Yo creo que se debe entender que la Universidad, el consejo social que aprobará los estudios, en su caso, (...) estudiar, pues bueno, puede elevar esos estudios a nivel universitario, no tenemos nada en contra, pero vamos, yo entiendo que ese titular me permita que lo diga en ese sentido.

El Cees. Conformes; ha habido varios borradores, había ya uno de entrada (...) gobierno para remitirlo aquí y, por tanto, estaremos de acuerdo: hay un borrador que circula por ahí del Consejo Económico, Ecológico y Social, y hay una referencia también del conseller al Consejo (...) del Estado en función del artículo de la Constitución, el ciento cuarenta y tantos..., treinta y tantos. Yo no sé qué idea tiene del Cees, pero el Cees que hay a nivel del Estado no es el Cees que la izquierda defendía cuando estaba en la oposición, que era un consejo (...) planificador, sino que es un órgano consultivo y supongo que esa línea es en la que debe ir ese consejo que usted admite, porque ya no quiere la planificación ni quienes la inventaron, ¿verdad? Entonces me permita también esta referencia; en su momento, cuando tengamos el proyecto remitido por el Gobierno, lo vamos a estudiar y vamos a intentar mejorarlo, si es posible esa mejora, con las enmiendas que nosotros podamos presentar.

Diálogo y concertación social. Perfectamente de acuerdo, el Partido Popular viene dando esas muestras de diálogo y de concertación a nivel del Estado y se ha dado en otros muchos sitios y por ahí hemos de continuar; no tengo que poner ejemplos que todos ustedes conocen.

Accidentes laborales. Tampoco hay que magnificar las cosas; ha habido un incremento del 15% en año 99 a nivel de todo el Estado español, es cierto, pero la inmensa mayoría de los accidentes laborales, y con esto no estoy empujando el concepto porque un accidente laboral por sí siempre es preocupante, la verdad es que la inmensa mayoría de esos accidentes laborales son leves, son leves. Y en esta comunidad ha habido también incrementos, sobre todo en la construcción; no es de extrañar, ¿verdad?; si la construcción contribuye con un porcentaje importante a la actividad laboral en esta comunidad autónoma pues es normal, lo que no quiere decir que no deba atajarse, mis palabras no se han de interpretar como que nosotros no queremos trabajar en este sentido. Pero lo cierto es que en Cataluña hay 150.000, más de 150.000 ha habido en el año 98, la última estadística. En Andalucía 107.000, en Valencia 96.000; aquí han sido 23.000 y algo, 23.895, más de 300 de carácter grave y hay que actuar, hay que actuar, evidentemente, pero somos partidarios, por tanto, de una política de invertir en prevención y yo creo que esto se ha venido haciendo y se debe continuar haciendo, pero no nos ha dicho qué actuaciones va a realizar; por encima nos ha dicho algunas cosas, por esto necesitará sobre todo una cuantificación presupuestaria importante que esperamos ver reflejada en el próximo proyecto de presupuestos de la Comunidad.

Mejora de la situación... Hay un plan, el Plan de acción sobre sinistralidad en el trabajo, un plan nacional que tiene que plasmarse aquí, debe estar plasmado. Me ha de disculpar si desconozco en este momento si existe alguna concreción de este plan nacional pero debe estar, debe estar porque este plan tiene

casi dos años o dos años de vigencia y por tanto ya debe estar concretado en algún documento.

Hay también algunas referencias que debiera hacerle respecto al Tribunal de Arbitraje y Mediación. Yo creo que ha sido una experiencia buena por dos motivos. El primero porque los tribunales han perdido, si me permiten la expresión, muchos litigantes en los casos; este tribunal ha sabido desviar la conflictividad laboral hacia él y sobre todo ha habido acuerdos. Estamos en conflictividad laboral en España, en los últimos años, muy bajos, afortunadamente, y estas islas también; la conflictividad laboral no es un gran problema salvo en casos concretos que hemos tenido de alguna huelga que después se ha podido arbitrar su paralización.

Alguna referencia también haría a la inmigración, sobre todo a las personas con permiso de trabajo porque lo otro, claro, la inmigración ilegal..., pues de cosas ilegales no deberíamos hablar aquí, pero en fin, alguna asistencia debemos prestar a personas por el mero hecho de ser personas que se encuentran en situación de entrada ilegal en el país porque están trabajando y que llevan años trabajando y que son... Yo tengo fe en que los temporeros, esto se articule de una forma parecida a cuando los españoles íbamos con el hatillo a Francia i a Alemania, espero que eso se articule favorablemente porque yo creo que ese el futuro y así se está haciendo con los contingentes que cada año se están aprobando y con las experiencias que ya hay fundamentalmente en Andalucía.

Usted, Sr. Conseller, recibe una herencia importante. Yo creo que tiene una herencia en la cual nosotros (...) atribuir nada, pero la herencia es la que es. Hay una tasa de actividad en esta comunidad que es la primera de España, 57%, tasa de actividad. Hay una tasa de paro inferior al 9%; la media del Estado español es un 15%, decía textualmente el conseller que era una situación calamitosa: ¿Qué me diría usted cuando gobernaba el PSOE?, ¿la situación del paro, cuál sería? Estamos en situaciones previas al año 80, la etapa mejor de empleo en España, en esas tasas estamos. Usted recibe una herencia con un crecimiento del PIB, usted lo ha dicho, que son otras consellerías, evidentemente, las que han de actuar aquí, consellerías económicas, del 5'64; somos los primeros en crecimiento de PIB en todo el Estado español: Andalucía, por ejemplo, Castilla-La Mancha o Extremadura, comunidades gobernadas por la izquierda, están a años luz de las Islas Baleares.

Somos los primeros también en variación de la población, el 1'83%; esto se puede tomar a favor o en contra, pero de donde viene esta población es de Castilla-La Mancha, pocos, de Andalucía y de Extremadura, fundamentalmente. Algo debe tener el agua bendita, ¿no?, algo debe tener. Somos los primeros en renta familiar

disponible; la media de España es 100 y estamos en 138'15, los primeros. Población activa 375.000, casi. Población ocupada 335.000; parados 34.000, tasa de paro en torno al 9; ni por debajo de la media europea. Esa es la herencia que usted recibe, y cuando usted se marche de aquí, y yo le deseo personalmente que sea lo más tarde posible pero otros desearán que sea lo antes posible, usted tiene que examinarse en función de estos parámetros que hay aquí: usted recibe esto y por tanto deberá responder de la herencia que se le ha dejado para gestionar. ¿Qué hará, por tanto, para mantener esas cifras? Algo nos ha dicho de forma yo creo que muy vaga, pero, bueno, entendemos un poco el sentido de su intervención.

Y también nos ha dicho algo de formación y empleo, que yo creo que compartimos gran parte de lo que ha dicho porque la formación es el futuro para las personas que no tienen trabajo y es el futuro para las que tienen trabajo. Aquí en este país la movilidad geográfica es funcional y se acabarán poniendo de una vez y desde el informe de los años 70, el Informe Ford de la Unesco, esto está más claro que el agua, nadie discute ese binomio de formación y empleo o esa correlación que existe entre ambas: la formación genera empleo, el empleo genera la formación y, por tanto, eso es importante. Ahí nos tendrá, a su lado, en estas cuestiones que pensamos que son importantísimas, que son casi cuestiones no diré de estado pero, en fin, son cuestiones en las que todos debemos estar en un consenso y, por tanto, yo en aras a esta brevedad que antes decía y que creo que no he cumplido, pues dejo esas preguntas para que usted conteste en lo que buenamente pueda decirme.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té novament la paraula l'Hble. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social.

Sobre el tema de bienestar social no és la intenció remetre la compareixença a l'aprovació de la Llei de modificació del règim jurídic, sinó que ho farem tan aviat com funcionin aquestes coses de sol·licitar compareixences i de tramitació per part de la Mesa. Ho podríem haver fet tot plegat, però jo crec que ha estat més funcional, i així ho vaig parlar amb el portaveu del Grup Parlamentari Popular, fer-ho en dues tongades i ha estat per aquesta raó. Tampoc no ha de temer el Sr. Jaén Palacios no trobar conselleria quan es faci la compareixença, no només per raons de brevetat, sinó perquè ha de tenir en compte que la Conselleria de Benestar Social futura abastarà sis grans àmbits: Menors, joventut, cooperació, dona, perquè està prevista la creació d'un institut de la dona que dependrà d'aquesta conselleria, i també esports i serveis socials, que són els dos àmbits dels quals s'està parlant d'una transferència de competències als consells insulars. Per tant, conselleria tanmateix no es preocupi, que n'hi haurà per fer la compareixença.

I fins i tot sobre aquests dos darrers àmbits, on es plantegen les transferències, que jo entenc que ha estat un tema mediàticament molt polèmic, vull dir amb tota claredat, com a titular formal de tot això, que la veritat és que no veig la conflictivitat enlloc, és a dir, hi ha un propòsit claríssim per part del Govern de descentralitzar aquestes competències amb dues limitacions molt clares: el compliment de la llei i respondre de les obligacions jurídiques de diversos tipus i de diversos àmbits que significa la titularitat d'aquestes competències, actualment del Govern de l'Estat, i la preservació dels interessos generals de la Comunitat Autònoma, clar que sí, és a dir, si hi ha determinats serveis, determinades qüestions que hem de garantir des de la Comunitat que tinguin un abast interinsular, idò això continuarà en mans del Govern, i a partir d'aquí es descentralitzarà tot allò que es pugui descentralitzar perquè és una voluntat política del Govern descentralitzar aquestes dues matèries, com està expressat en el pacte de govern.

Fet aquest aclariment, allò de l'economia submergida, estudis seriosos, home, l'estudi seriós que jo invoc, d'entrada, és un que varen comanar vostès, és a dir, quan estaven en el Govern; jo supòs que vostès han de respondre de la seriositat i no jo, *responda el cielo y no yo*, respongui qui va encarregar l'estudi. Però no és només l'estudi que va encarregar el Govern que, d'altra banda, tampoc no és meravellós, és una qüestió que des de diversos àmbits i per part de diverses institucions financeres s'ha estudiat i, efectivament, Balears està a la capçalera -m'és igual si va la primera o la segona- a la capçalera quant a economia irregular o submergida, i això és una enorme lacra social i un enorme problema econòmic, fiscal i social, perquè la gent que està treballant en economia submergida, i responc a una cosa que no se m'ha dit més que en el *intermedio*, per exemple la gent que fa feina en economia submergida a la comarca del Raiguer està sotmesa a una greu sobreexplotació com a treballadors, i ho vull dir amb tota claredat. "Què donareu -em deia qualcú- a les repuntadores de la comarca del Raiguer?" Idò des de la Conselleria de Treball jo li vull dir una cosa: estan sobreexplotades, aquestes repuntadores, estan fent feina sense cobertura social, estan fent feina sense les garanties de seguretat i higiene que els puguin prevenir de tenir un accident o que els puguin salvaguardar de tenir un accident i, evidentment, si el tenen, l'accident, que n'hi ha hagut, queden penjades absolutament, i això és el que nosaltres volem controlar i volem corregir. Evidentment no ens instal·lam amb gust en una situació d'aquestes característiques.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

Gràcies, Sra. Presidenta. Amb molt de gust contestaré en la mesura d'allò que pugui a les preguntes, i contestaré també algunes de les idees que ha plantejat el Sr. Jaén Palacios.

El tema del Cefem. El tema del Cefem és una herència insostenible, una mica com la política urbanística, és una herència insostenible. Què vol dir?, vol dir que hi havia una inadequació entre els fons financers que nodrien aquesta experiència formativa i els alumnes beneficiaris: en el fons 5B hi havia alumnes matriculats aquí que, en realitat, no

havien d'estar matriculats; els alumnes pagaven i no havien de pagar, el cost era excessiu i el títol, en definitiva, no tenia major reconeixement objectiu que qualsevol altre cicle formatiu i es vivia, no obstant això, una percepció subjectiva per part dels alumnes que estaven fent alguna cosa amb un reconeixement acadèmic, efectivament, que en realitat no tenia. Llavors, primera possibilitat: si hi ha una situació no sostenible, és prescindir i derivar aquests alumnes cap a altres cicles formatius. Però, efectivament, hem parlat amb els alumnes, hem parlat amb la gent afectada i veim una altra possibilitat que hem decidit, conjuntament amb aquestes persones que estan més implicades en aquest procés formatiu, intentar donar precisament a aquesta formació el reconeixement acadèmic adequat als seus continguts, que són uns continguts importants, intentar, per tant, que l'oferta de formació de gestió empresarial sigui més diversificada i que hi hagi una oferta de major qualitat a partir del Cefem; això significa, efectivament, implicar la Universitat, implicar la Conselleria d'Educació, i més si en lloc de fer una fuita cap enrere feim una fuita cap endavant, i jo crec que ha estat una bona solució finalment a aquest conflicte i esper que es pugui resoldre favorablement. En tot cas veig que compt amb l'aprovació del Sr. Jaén Palacios que em felicita per l'opció.

El tema de la planificació; dir que avui ja no la defensa ni qui la va inventar és una cosa ben estrambòtica, sobretot perquè qualsevol administració fa plans de carreteres, entre altres la seva; plans hidrològics, plans de salut, és a dir, és que no hi ha manera avui en dia d'administrar ni un ajuntament ni una administració insular, ni un govern autònom, ni un estat, ni la Unió Europea sense fer planificació. Això ja és una cosa, en fi, com a massa elemental per ser contestada. Però, efectivament, el Consell Econòmic, Ecològic i Social ha de ser un organisme consultiu, un organisme independent de l'administració, que informi, que dictami sobre temes d'interès per a la Comunitat de l'àmbit de la seva competència, lògicament, i sobre polítiques que faci el Govern.

El tema de la sinistralitat. Home!, llevar-li ferro jo crec que és un error, i dir que la majoria dels accidents són lleus és una obvietat; també la majoria dels accidents de carretera són lleus i la majoria dels accidents que tracten les asseguradores són lleus, clar, el més normal és rompre l'intermitent, la petita topada, etc., etc., però això és un fet estadístic pràcticament indefugible. Allò més cert és que entre el 94 i el 99 la sinistralitat s'ha duplicat a la nostra comunitat autònoma, s'ha duplicat, s'ha duplicat del 94 al 99. Dades de primer semestre del 99: 11.763, primer semestres, és a dir, que s'ha de doblar o més que doblar,

en termes de tot l'any; primer semestre del 94, 5.808; s'ha doblat. Bé, això és el tema fonamental i que efectivament requereix actuacions per part de l'administració, per això una direcció general de Salut Laboral que abans no hi havia, era també una vella reivindicació de la gent sensible a aquests temes, i per això la conselleria, jo no diré encara les xifres pressupostàries perquè no està aprovat pel Consell de Govern, però allò de què disposarà la conselleria per fer polítiques de salut laboral i de prevenció de sinistralitat no tindrà res a veure amb els 16 milions de què disposava l'any 99 llevat de capítol 1; no tindrà res a veure amb aquesta xifra, veurem la xifra quan estigui aprovat per Consell de Govern el projecte, com a mínim, però no tindrà res a veure amb els 16 milions.

El tema del Tabib jo estic content que hi hagi coincidència sobre la seva virtualitat. És una institució a la qual nosaltres volem donar suport activament des de l'administració; pensam que és molt útil. El tema de la immigració és una de les coses que es tocaran a la compareixença de Benestar Social. Quant als permisos de treball, he oblidat dir-ho abans i aprofit l'ocasió que em brinda el Sr. Jaén Palacios per esmentar-ho, és una de les coses de què volem parlar amb l'Administració del Tatal, agilitar la tramitació dels permisos de treball, perquè es produeixen disfuncions importants, és una de les coses que també afavoreixen l'economia submergida, és un dels factors, entre altres mil, però, efectivament, hi ha dificultats i molts entrebancs burocràtics per a aquests permisos de treball.

I per últim, una consideració de caràcter global sobre l'herència rebuda.

Vejam la taxa d'activitat, taxa d'ocupació, l'increment del PIB, tot això són dades conegudes. Home, herència rebuda, de la qual hauré de retre compte, no, perquè ni és el fruit exclusiu de l'acció del Govern anterior ni serà fruit exclusiu de l'acció del present Govern les xifres que donin aquestes coses, és a dir, les xifres macroeconòmiques no depenen només de l'acció dels diferents governs, hi influeixen, però no són exclusives. Hi ha una cosa que es diu cicles econòmics, els quals tenen bastant a veure amb aquestes qüestions. I jo em remet a les pròpies paraules d'anteriors presidents d'aquesta comunitat autònoma, que deien, precisament, que aquesta generació de riquesa no era fruit de l'acció del Govern exclusivament, sinó que obeïa, naturalment, a la capacitat de la pròpia societat de generar activitat i de genera riquesa. Jo crec que, amb això, hi està tothom absolutament d'acord.

La taxa d'atur, en aquest sentit. Per què he dit que la taxa d'atur de l'Estat espanyol és calenta en aquest moment? Perquè la pos en comparació amb la taxa d'atur europea en aquest moment, i continua sent la més alta de la Unió Europea, o de les més altes de la Unió Europea, com passava, efectivament, a la dècada dels vuitanta, amb xifres més altes a l'Estat espanyol de taxa d'atur i amb xifres més altes de taxa d'atur també en el conjunt de la Unió Europea, però, malauradament, allò que fem és recuperar distància, que sí que n'hem recuperada una mica, però molt lentament, és a dir, continuam estant a la capçalera, en matèria d'atur, de tot Europa, i jo crec que aquesta és una xifra calamitosa.

I per últim, una qüestió. Quan es parla d'aquestes xifres macroeconòmiques, jo ara podria contestar amb altres xifres, les quals farien referència a la manca de participació del conjunt de la població en aquesta riquesa generada, que aquest és un dels grans mals d'aquesta societat nostra, és a dir, és incontestable el creixement del PIB, l'índex d'activitats, etc., però també és incontestable que aquesta és una societat molt desigual, i jo convidat a fer una reflexió per part de tothom, inclòs el Grup Parlamentari Popular, sobre aquest tema, és a dir, és evident que, donant les estadístiques unes xifres d'aquestes característiques a nivell macroeconòmic, l'electorat al final ha propiciat un canvi polític, això ha de ser perquè no era tan impermeable al missatge que deia que, efectivament, es genera riquesa a la nostra comunitat, però tots hi hem de participar. Es veu que hi ha molta gent que no se sentia tan coparticipant d'aquesta riquesa, i jo crec que és un objectiu que, globalment, podem compartir. Després veurem fins on està disposat cadascú a arribar en forma de mesures concretes, és el fet que hem de fer una societat no només rica en termes macroeconòmics, sinó també solidària en termes de participació de la gent en la riquesa generada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Rèpliques i contrarèpliques, per un temps màxim de cinc minuts, si s'escau.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Vejo que, Sra. Presidenta, la brevedad que intentaba y a que aludía al principio de la intervención no va a ser posible, pero, en fin, no pensaba utilizar este turno, pero como el conseller quiere que le repliquemos, le vamos a replicar.

La primera cuestión, la planificación. cuando y me refería a la planificación, evidentemente, me refería a la planificación económica. Nadie creía, ni los que la inventaron, en los planes quinquenales en Rusia, nadie creía en esa planificación económica. El artículo 131 de la Constitución, dije el ciento treinta y pico, pues no me valía mucho, el 131, dice: "El Estado, mediante ley, podrá planificar la actividad económica en general", continua, etc., y después, el apartado dos, dice que podrá crear un consejo con ese fin.

El Consejo Económico y Social del Estado no está en función del artículo 131, que es lo que le he dicho, y esperaba que como esta comunidad también puede planificar, como dice el Estatuto, que el Consejo Económico y Social que usted..., o Ecológico y

Económico y Social, y no sé cuántos variantes y adjetivos puede tener detrás, que no responderá a esa voluntad planificadora de la economía. Era un símil que usted debería haber entendido, creo que lo ha entendido, pero ha intentado un poco como si aquí hablásemos por boca de ganso, y no, aquí, cuando hablamos, sabemos de lo que hablamos, Sr. Grosske, es decir, aquí, cuando hacemos una referencia a alguna cosa, sabemos lo que decimos.

La sinistralidad laboral. Yo no he intentado quitar hierro. Lo que creo es que las cosas se han de poner en su justa medida. Igual que no quiero quitar hierro, tampoco hay que poner hierro al tema. Eso es lo que quiero decir. Es decir, en su justo término. Ahí está la virtud que todo gobernante, si sigue los criterios de Gracián, debería encontrar la medida y esa cosa. Ni una cosa ni otra.

Estamos a favor, evidentemente, de un plan, de un trabajo serio en el asunto, en este tema, porque, evidentemente, es una cuestión para estar preocupados, pero no para salir en las primeras páginas de los periódicos, ni con esto ni con lo que venga de sumergida. Yo creo que para hablar de estas cosas, me puedo remitir a un estudio, que yo desconozco, pero, con un estudio tampoco yo creo que se pueda tener una visión de globalidad y exacta de las cosas, porque puede ir por sectores, puede ser en temas concretos, en alguna comarca concreta, en algún municipio concreto, pero vamos, se ha dado mucho en temas de economía sumergida, muchísimo. En esta comunidad, se ha avanzado mucho, al menos en los últimos veinticinco años, cuando todavía no había autonomía, se ha avanzado mucho, por determinadas circunstancias. Que hay que seguir trabajando? Ya lo creo que sí, evidentemente, y yo antes aducía las razones, en beneficio de la competencia del sistema, en la cual creo, como liberal, la competencia del sistema y en beneficio de las personas, de su seguridad laboral, de su retiro, etc., y en eso nos tendrá, le decía, a su lado, pero siempre con la medida y no con las exageraciones.

No comparto la reiteración que ha hecho respecto a la situación calamitosa de paro en España. Una calamidad es otra cosa. Yo ahora no recuerdo..., pero, en fin, por calamidad, los incendios, naufragios y otras destrucciones que se citan en los códigos, son actos calamitosos. Yo no creo que ese adjetivo vaya muy bien para calificar la situación laboral en España, que es buena, que es buena, con una tasa, como digo, de paro, que para si quisieran otros.

Y si nos comparamos con Europa. Usted compara España con Europa. Compare Baleares con Andalucía, con Extremadura, donde ustedes llevan gobernando muchos años, la izquierda lleva gobernando, prácticamente, desde el año 79. Por lo tanto, yo no sé... Pocas recetas..., no apliquen una receta de allá, de Andalucía ni de Extremadura, porque veo que las recetas que ustedes aplican allá, aquí no funcionan. Compárennos con ellos, y a ver qué pasa.

(...) que recibe la tiene que tener en ese sentido, (...) que recibe, la situación en este momento. La renta familiar, en las Islas Baleares, está en 2.3, aproximadamente, millones de pesetas, la renta familiar. En Extremadura y en Andalucía están en 1.3, en 1.2. Creo que hay una diferencia.

¿Que esa riqueza hay que repartirla mejor? Claro que sí, en eso estamos. No es de recibo que haya personas que

están en la situación que están. Para eso estamos. Lo que eso no se puede resolver de la noche a la mañana ni de un día para otro.

En estas cuestiones de políticas sociales, de políticas sociales, sin demagogias, de subir 300 pesetas las pensiones cada mes, sin demagogias, nos tendrán ustedes trabajando; con demagogias, no. En cosas serias. En políticas sociales que propician la igualdad de oportunidades, que fue el lema de nuestro congreso en Madrid, en el último congreso nacional, igualdad de oportunidades, y por eso, vamos a estar trabajando.

Hay otras cuestiones que yo creo que tendrán su respuesta en alguna (...) que podamos hacer aquí, pero, desde luego, yo creo que, en la comparecencia, la referencia que ha hecho al Cefen, yo la hacía en el sentido de que creo que ha sido un acierto, lo reitero, pero también fue un desacierto, una auténtica metedura de pata, decir que el Cefen se iba a cerrar porque no había presupuesto ni reconocimiento social.

Yo creo que, lo mejorable, se ha de mejorar, y lo que no tiene mejora o escasa mejora, hay que dejarlo como está. Si usted aprovecha lo que tiene, lo bueno que hay, y mejora lo que se puede mejorar, pasará como le ha pasado a un conseller, a un miembro del Gobierno, que ha hecho una actuación buena, pero nosotros le vamos a examinar, a usted, al final de los años que esté en el Gobierno con la situación que tiene, la situación que va a dejar. Y esto es así. Es verdad. Sólo faltaría.

Eso ya no es de manual, no es del *Abc*, de la cartilla, que la política económica no la hacen los gobiernos, fundamentalmente, pero sí que crean las condiciones o pueden crear las condiciones para que esas cosas vayan mejor o vayan peor, y es un hecho clarísimo que los gobiernos, sin hacer esas actuaciones que hacen, la posibilitan de una manera o de otra, y a lo hecho nos podemos remitir en la política española, pues que el Partido Popular lleva desde que lleva gobernando.

Bien, se puede estar de acuerdo o no, pero los resultados son los que son. Y nosotros vamos a juzgarle, a usted, no porque sea comunista, porque yo creo que los comunistas nunca han tenido ni cuernos ni rabo, como alguna gente les veía por ahí, ¿verdad?, le vamos a juzgar por las cosas que usted haga, por sus hechos, por sus actuaciones, como consejero de esta comunidad. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula l'Hble. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I BENESTAR SOCIAL (Eberhard Grosske i Fiol):

Bé, gràcies, Sra. Presidenta. No cansaré la comissió.

Jo crec que el fet que el debat hagi derivat a apreciacions generals i més pròpies d'un seminari que d'una compareixença d'aquestes característiques, vol dir que massa cosa no es deu trobar en el que són els objectius i les propostes que s'han fet com a Conselleria de Treball i Formació, i jo estic content que sigui així, però per no pecar, naturalment, de manca de cortesia parlamentària, només, telegràficament, vull dir quatre qüestions molt breus.

Jo no crec que hagi posat ferro al tema de la sinistralitat. Jo he anomenat una dada estadística, s'ha doblat la sinistralitat, i s'ha doblat en cinc anys, i és una dada prou eloqüent per si mateixa.

Economia submergida. Hi ha estudis que diuen que, efectivament, més de 300.000 milions de pessetes del nostre Producte Interior Brut. Que en seran 280, 325, 320, 300, 340? No és gaire important. És una part de la nostra activitat la irregular, la desregularitzada, massa important, i això és preocupant per als empresaris, que s'enfronten a una competència deslleial, és preocupant per a l'Administració i es preocupant des del punt de vista social i dels treballadors, i, per tant, és un problema, objectivament, important per a la nostra comunitat.

És clar, és una calamitat el 15% d'atur, supòs que també depèn, no? Si un és membre del Govern o funcionari o si és dels aturats, supòs que es veu de forma diferent. Jo crec que per als aturats és bastant calamitós estar aturat i, per exemple, és bastant terrible que més del 50% dels aturats d'aquestes illes siguin aturats per més de dos anys, és a dir, que siguin aturats de llarga durada.

I demagògia en les pensions, no se n'ha de fer, però sí que s'ha de denunciar que hi hagi prop de 10.000 persones a la nostra comunitat que puguin percebre una pensió, en la forma que sigui, de prop de 40.000 pessetes mensuals, a vegades amb persones al seu càrrec i que estiguin allà amollades, en aquest paradís de la taxa econòmica, del creixement del Producte Interior Brut, de la renda disponible de no sé quants milions de pessetes. Hi ha, per tant, dos, tres desenes de milers de persones d'aquesta comunitat sobre el llindar de la pobresa.

Jo no sé si tot això és llevar ferro o posar ferro a les coses. Són dades que a nosaltres ens preocupen i que, evidentment, les tendrem molt presents a l'hora de fer acció de govern durant els propers quatre anys.

LA SRA. PRESIDENTA:

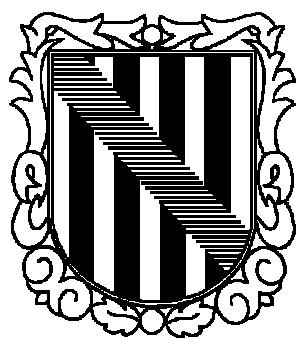
Una vegada exhaurit el debat i l'ordre del dia de la sessió d'avui, aquesta presidència agraeix la compareixença de l'Hble. Sr. Conseller de Treball i Benestar Social, dels seus acompanyants i de tots els membres de la comissió.

S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma